СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 155. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 15-го СЕРПНЯ 1986 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 15, 1986 — No. 155. VOL. XCIII.

П... Любачівський повернувся до Риму

Рим (УІБ). — Після довшої візитації українського поселення в Канаді, в неділю, 20-го липня ц.р. повернувся Патріярх Мирослав Любачівський до Риму, де на летовищі його привітали від Львівського Архиепархіяльного Крилосу о. ректор Іван Хома, о. митрат Іван Музичка і о. д-р Іван Дацько, відтак отці ігумени Антоній Рижак, Студит, ректор Михайло Пришляк, Салезіянин, д-р Василь Салеляк, Салезіянин, д-р Юрій Федорів, сестри Служебниці, Катехитки св. Анни і інші.

Візитація-подорож відбулася гідно та достойно, і можна сказати, що сповнено головне завдання.

Патріярха приймали різні церковні й державні, дипломатичні й світські, свої й чужі достойники. Відбувалися зустрічі та інтерв'ю з представниками радіо, преси і телевізії й всюди Блаженніший говорив про УКЦеркву в Україні, її переслідування і про її працю.

Під час цієї подорожі Владики з Канади, ЗСА, Бразилії й Франції відбули свою зустріч, під проводом Патріярха у Саскатуні в днях 30-го червня — 3-го липня ц.р.

Під час нарад виголосили доповіді о. архимандрит Віктор І. Поспішил: „Конституція Східніх Католицьких Церков згідно з начерком канонів про ієрархію", о. Йосафат Романик, ЧСВВ: „Українська Католицька Церква в Польщі" й о. д-р Роман Даниляк: „Літургія — Тайни Хрищення і Подружжя".

Намічено програму підготових святкувань до ювілею 1000-ліття Хрищення України, які відбудуться 10-15-го жовтня 1986 року в Аргентині, а відтак в Бразилії й Австралії. На осінь 1987 передбачується скликання чергового звичайного Синоду ієрархії Української Католицької Церкви, який між іншими порушеними питаннями, мав би остаточно устійнити програму святкувань Тисячоліття.

Започаткують українознавчо-славістичні курси в Менор Коледжі

Дженкінтавн, Па. — Менор Джуніор Коледж впровадить курси українознавства і славістики у відділі гуманістичних наук у вересні ц.р.

Курси в ділянці українознавства і славістики можуть брати не тільки студенти вписані в цю програму студій, але також студенти інших коледжів, вчителі шкіл українознавства, вчителі суспільних наук, яким потрібно взяти два курси з етнічних наук, щоб набрати спеціялізації.

Курси в цій ділянці є такі: Релігійні студії 105; Східня християнська духовість; Українська мова 101-102; Початкова українська мова І і ІІ; Історія 112; Культура, походження і етнічність в американській історії; Історія 104; Східня Европа — Слов'янська цивілізація; Історія 205; Історія України, Англійська мова 202; Слов'янська література (в перекладі) і інші курси, що будуть пропоновані через інші відділи студій в коледжі.

Щоб здобути ступінь „ассошіет" студенти будуть брати всі курси, які є вимагані відділом гуманістичних студій. Транскрипт закінчення студій буде мати заголовок „Українознавчо-славістичні студії". Деякі курси будуть відбуватися літом.

Студенти будуть мати також можливість брати участь в міні-курсах, семінарах і майстернях, які будуть організовані через Бюро продовжування студій. За деякі курси можна буде отримати кредити.

За докладнішими інформаціями слід звертатися до Менор Джуніор коледжу, Fox Chase Road, and Forrest Ave, Jenkintown, Pa. 19046 або телефонувати на число (215) 885-2360.

МИНУЛОГО РОКУ КІЛЬКІСТЬ католиків у З'єднаних Стейтах Америки збільшилася на 370,000 осіб, становлячи в загальному 52,700,000 осіб, тобто 22 відсотки від загальної кількости населення. Католицизм є найчисленнішим віровизнанням у ЗСА.

Матері з дітьми і вагітні ще й досі перебувають в санаторіях

Київ. — Київська газета „Радянська Україна", орган Центрального Комітету комуністичної партії України, Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, помістила у числі з 11-го липня ц.р., нібито репортаж, нібито „бесіду" свого кореспондента В. Скоропадської з головою української республіканської ради по управлінню курортами профспілок І.Г. Шалковським, який розповідає про те, що після катастрофи на чорнобильській нуклеарній енергетичній станції, примусили профспілку і керівництво курортів та відпочинкових місць перебудувати роботу, тобто змінити свої раніші пляни.

„Оперативно, — каже він кореспондентові газети, — було відкликано 32,000 путівок. Ці місця в здравницях надано вагітним жінкам та жінкам з маленькими дітьми з Чорнобиля, Прип'яті та прилеглих до них населених пунктів. Усі санітарно-курортні заклади поблизу Криму також призначено для цієї мети. Варто сказати, що тут вже відпочили, набралися сил понад 20,000 вагітних жінок, а також жінок з дітьми".

І.Г.Шалковський признається, що вагітних жінок і жінок з малими дітьми відправляють не тільки „в крайні здравниці України", але також поза кордони України, бо, мовляв, „руку допомоги простягнули нам у цій складній ситуації братні республіки. Найкращі профспілкові здравниці РСФСР (Російська СФСР), виділили для жителів Київської области та киян 20,000 місць у будинках відпочинку Підмосков'я, Ленінградської области, Поволжя. Набираються сил трудящі Київщини та інших областей також у здравницях сонячної Молдавії". Це сьогодні, у „здравницях" і „санаторно-курортних закладах" перебувають понад 23,000 майбутніх матерів, а також матерів з дітьми з Києва та области.

Очевидно, ані Шалковський, ані „Радянська Україна" не згадують про обставини і не кажуть чому ці „майбутні матері" і матері з маленькими дітьми змушені перебувати поза Києвом, поза Київською областю. Одним словом, вони закривають справу катастрофи на чорнобильській станції, яка стала нещастям не тільки для мешканців Київської области, але також цілої України.

„Недавно транспортним літаком з Таджикистана спеціяльно для дітей Київщини було привезено три тонни ранніх абрикосів. Ці фрукти комсомольці Таджикистану зібрали під час суботника і самі привезли до столиці України. Два пасічники з Молдавії передали для малюків п'ятдесят кілограмів меду", — пише „Радянська Україна", признаючись тим самим, що овочі і ярину в Україні їсти небезпечно.

В інформації говориться, що „в санаторії 'Україна', що під Києвом довелось змінити вивіску, бо вона перетворилася у... пологовий будинок! Бо вивозити далеко жінок, що мали скоро стати матерями, не можна було. Нині тут перебувають 50 новонароджених з матерями, а також понад 200 жінок, які ще очікують появи на світ своїх немовлят".

Кінчається інформація такими словами: „У місцях відпочинку, як ніколи, багато мам з дітьми. Про них повсякчас дбає мати Батьківщина".

В Києві померла артистка Н. М.Ужвій

Київ. — Київська газета „Радянська Україна" повідомила у числі з 1-го серпня ц.р., що там померла ще 29-го липня 1986 року видатна народна артистка СССР, член Комуністичної партії громадська діячка Наталія М. Ужвій.

Н.М.Ужвій народилася в 1898 році вмісті Любомль на Волині. Творчу діяльність почала в 1918 році в аматорських театральних колективах. Від 1922 року працювала в театрах Києва, Одеси, Харкова, а від 1936 року і до останніх днів її доля була зв'язана з колективом одного з провідних театрів України — Київського державного академічного українського драматичного театру ім. Івана Франка.

Н.М.Ужвій, — пише згадана газета, — „чудовий майстер сцени. Вона створила галерею яскравих сценічних образів у спектаклях української (в оригіналі вітчизняної) і світової класики, завоювавши любов і визнання мільйонів глядачів. Багато її робіт у театрі і кіно увійшли до скарбниці мистецтва, відзначені високою виконавською майстерністю. Справжня народність самобутнього таланту Н. М. Ужвій, багатогранність її обдаровання, громадянська пристрасність, широта інтересів, почуття новаторства були гідним прикладом для творчої молоді, про виховання якої вона постійно дбала, — пише „Радянська Україна".

Клепсиду підписали совєтський лідер Міхаїл Горбачов, декілька членів Політбюра, з огляду на її членство в компартії, а також українські комуністичні партійні і культурні діячі.

Похорон відбувся 1-го серпня ц.р., на Байковому кладовищі в Києві.

Очевидно, „Радянська Україна" промовчала участь Н.М.Ужвій в театрі „Березоль", у якому вона творчо працювала від 1926 до 1934 року.

ЗАВДАННЯ ПЕРШОГО ПОРЯДКУ — ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА УКРАЇНИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Щоб поінформувати про стан праці Крайового Комітету для відзначення 1000-річчя Християнства України, редакцію „Свободи" відвідали голова Ділового Комітету д-р Юрій Солтис та його заступник інж. Вячеслав Вишневський.

Д-р Ю. Солтис (справа) і інж. В. Вишневський в редакції „Свободи".

У свобідній виміні думок редактори могли довідатися про світла і тіні великої і відповідальної праці Ділового Комітету, який старається на крайовій базі підготовити громаду до якнайширших святкувань цієї знаменної дати.

Як відомо, Крайовий Комітет постав за закликом і підтримкою обох митрополій Стефана і Мстислава, як теж провідників Протестантських Церков, але це не перешкоджає тому, що існують окремо церковні комітети, які уже святкували або будуть переводити святкування тільки у релігійному маштабі. Так само, пояснює д-р Ю. Солтис, існують вже комітети наукових установ, які мають на цілі видання наукових праць і організування наукових конференцій.

На думку д-ра Ю. Солтиса, дехто бачить конфлікт у більшій кількості комітетів, які постають, але того конфлікту немає, якщо громада усвідомить, яка ціль святкувань і коли взяти до уваги величавість та кількість запланованих святкувань. Важливим є це, щоб не зважаючи на характер імпрез всі вони мали розголос, головно в англомовних засобах інформації.

Тому так потрібним є, щоб у всіх місцевостях, де є українські громади, творилися також місцеві комітети, які можуть мати доступ і зв'язок із поодинокими місцевими американськими чинниками і їх відповідно інформувати про значення 1000-річчя Християнства України. Він подав як приклад такої позитивної праці місцевий Окружний Комітет в Олбані, який згідно з звітуванням голови Я. Кушніра вже має готову програму на травень 1987 року. У зв'язку з цим голова Ділового Комітету просить, щоб усі відділи, які тепер творяться чи будуть творитися в поодиноких місцевостях, постійно інформували Діловий Комітет про свою працю та про свої задуми.

Діловий Комітет є інструментальний у творенні комітетів у двох важливих осередках, в Нью Йорку і у Вашінгтоні, а тепер під час

(Закінчення на стор. 4)

КОНЦЕРТ-БЕНЕФІС В ГАНТЕРІ

Гантер, Н.Й. — В суботу, 23-го серпня ц.р., о год. 8-ій вечора, тут в Центрі Української Культури відбудеться концерт-бенефіс з участю відомого українського співака, бас-баритона Метрополітальної опери Андрія Добрянського.

СССР ЗАБЕЗПЕЧУЄ ЗБРОЄЮ ЧІЛІЙСЬКИХ ПАРТИЗАНІВ

Сантіяго. — Уряд Чіле повідомив, що минулого тижня сили безпеки захопили десять тонн зброї і вибухових матеріялів. Все це було доставлено на берег з совєтських риболовних кораблів, які перебувають у Тихому океані. В старій копальні вугілля були знайдені 400 американських автоматів, які армія ЗСА вживала у В'єтнамі, 1.3 тонни вибухових матеріялів, 340 совєтських ракетних протитанкових гранатометів і 210,000 патронів.

Як зауважив чілійський президент генерал Авґусто Піночет, „там було стільки зброї, що нею можна було озброїти 600 вояків. В понятті партизанського руху це прирівнюється до армійської дивізії. Маючи стільки вибухівки, можна висадити в повітря половину Сантіяго".

Повідомляють, що зброя була доставлена з риболовних кораблів на гумових рятувальних плотах з моторами і розвантажена на пляжі біля невеличкого села Карізаль Бахо, 420 миль на північ від чілійської столиці. Тут же були знайдені радіопередавачі.

Місцеві жителі повідомили, що ввечері зі сторони Карізаль Бахо було чути стрілянину, однак військові чинники відмовилися повідомити репортерів про втрату сторін. Газета подала лише, що захоплено трьох лівих партизанів, один з яких 13 років жив на Кубі. Зброя була призначена для так званого Народно-демократичного руху, який об'єднує просовєтську чілійську комуністичну партію, радикальну фракцію соціялістичної партії і прокубинський рух революційних лівих.

Народно-демократичний рух був створений в 1983 році комуністичною партією і з того часу провів у Чіле сотні терористичних актів.

Пресові агентства повідомляють, що два місяці тому панамські власті захопили данський корабель, на покладі якого була зброя, призначена для перуанських партизанів-комуністів. Протягом кількох днів корабель перебував біля перуанського міста Колляо, але не міг доставити на берег свій вантаж, який складався з ракетних гранатометів східньонімецького виробництва і совєтських автоматів. Корабель був затриманий, коли він пропливав через Панамський канал.

Чи утікачі із Срі Лянка були в Німеччині?

Ст. Джон, Нюфандленд. — Справа 152 утікачів із Срі Лянка, яких знайшли у рятункових човнах на побережжі Нюфандленд, насуває щораз більше сумнівів. Усі вони, як запевняють, належать до секти Таміл, що її переслідують в Срі Лянка інші сильніші живучі там секти, просять тепер про політичний азиль у Канаді. Вони спершу зізнали, що вже п'ять днів блукали у рятункових човнах на морі без їди та води і кажуть, що заплатили тисячі долярів індійським корабельним підприємцям за те, щоб вони перевезли їх з індійського порту в Мадрас на канадські води. Саме з покладу індійського торговельного судна їх мали висадити у рятункові човни та залишити на морі. Тому, що усі втікачі не могли подати як називався цей торговельний корабель чи індійські підприємці, яким вони буцімто заплатили великі суми грошей, канадський уряд, що має тепер в своїй опіці втікачів почав прослідкувати цілу справу, та розпитувати їх про те, як вони дісталися на канадські води. Виявилося, що деякі з них мали західньонімецькі рятункові пояси, німецькі марки і німецький одяг.

У Західній Німеччині зголосився урядовець, який помагає емігрантам і стверджує, що він розпізнав на знимках деяких із прибулих до Канади членів племени Тамілі і подав, що вони заплатили великі суми грошей за те, щоб їх перевезти із Західньої Німеччини до Канади, це мешканці Срі Лянка із племени Таміл і дістають від 1983 року право азилю, тому, що належать до політично переслідуваних. Німецький урядовець подав ці інформації у телевізійному інтерв'ю, але Уряд Західньої Німеччини досі про цю справу мовчить. Як відомо до Західньої Німеччини в останньому році прибула хвиля горожан Срі Лянка у числі 17,380, які всі приїхали через Східню Німеччину та усі старалися дістати право побуту. Припускають, що втікачі, які тепер знаходяться на терені Канади прибули із околиці Гамбурга, де їх найбільше досі поселилося і де вони шукають можливости на постійне замешкання. Але на пресовій конференції в Нюфаундленд, вони заперечують, що вони заки прибули сюди старалися про право побуту у Німеччині.

У СВІТІ

ПОНАД 150 ОСІБ, ЩО ЇХ врятували канадські риболовні човни у прибережних водах, заявили канадським офіційним чинникам, зокрема поліційним, що у їхній країні Срі Лянка панує страшна економічна нужда, панування касти, масові вбивства тощо і що вони заплатили по 5,000 долярів кожний за превезення їх до берегів Канади, у якої вони попросили політичного прибіжища. Знайдені признаються, що належать до племени Таміль і втікли зі своєї країни перед переслідуванням.

АРҐЕНТИНСЬКІ ВОЄННІ патрульні човни переловили еспанський риболовний корабель в аргентинських водах, який ловив і процесував рівночасно рибу, не визнаючи визначеної Арґентиною 200-милевої зони. Патрульні човни змусили еспанський корабель причалити до порту Пуерто Десіядо, 950 миль на південь від Буенос Айресу. Це вже сьомий з черги закордонний корабель, що його арґентинська фльота захопила у 200-милевій зоні, намагаючись не допустити кораблів інших держав в цю нелеґально проголошену водну полосу.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ надіються, що після другої зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, яка, правдоподібно, відбудеться у другій половині листопада цього року, між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом буде підписаний якийсь договір про контролю зброєння, а головно зменшення стратегічної нуклеарної зброї. На запитання кореспондентів чому це мусить статися, один з політичних аналітиків, який не бажав бути названий, заявив, що совєтський лідер, який тепер розпинається за мир і заявляє, що всі мирні ініціятиви походять від Совєтського Союзу, не може дозволити собі на звичайну тільки куртуазійну зустріч з Р. Реґеном без підписання будь-якого договору.

СЕНАТ СХВАЛИВ 100 МІЛ. ДОЛЯРІВ ДОПОМОГИ ДЛЯ „КОНТРАС"

Вашінгтон. — В остаточному голосуванні, яке відбулося в Сенаті у середу, 13-го серпня ц.р., президент Роналд Реґен знову здобув, як пише щоденник „Ню Йорк Таймс" „тріюмфальну перемогу у своїй закордонній політиці", тобто схвалення 100-мільйонової допомоги для антикомуністичних повстанців в Нікараґуа, яких популярно називають „контрас" і які змагаються з комуністичним режимом сандіністів за привернення демократичної системи в їхній країні.

Голосування в Сенаті, у якому республіканці мають незначну більшість, виказало, що 53 сенатори голосували за уділення допомоги для „контрас" (42 республіканці і 11 демократів), а 47 голосували проти (36 демократів і 11 республіканців).

Схвалений законопроєкт є подібний до такого ж законопроєкту схваленого раніше Палатою Репрезентантів і тому Адміністрація Р. Реґена надіється, що лідери обидвох палат Конгресу скоро поладнають між собою різниці в цифрах і Президент зможе підписати його, щоб законопроєкт став законом. Із 100 мільйонів признаної допомоги „контрас", отримають 70 мільйонів військовим вирядом і зброєю, а 30 мільйонів продуктами, зокрема харчами і іншими речами, потрібними для ведення партизанської боротьби проти сандіністів, які майже всю допомогу отримують від Совєтського Союзу і його сателітів.

Однак спікер Палати Репрезентантів Томас П. О'Нілл, опонент до приділення такої допомоги для антикомуністичних повстанців, погрозив, що видтягатиме законопроєкт доки зможе, навіть до кінця вересня, згідно з інформаціями сенатора Джимма Сассера, демократа з Тенессі. Якщо така маніпуляція Т. О'Нілла вдасться то законопроєкт про допомогу може протягнутися аж до виборів в листопаді і його тоді відповідно використовуватимуть демократичні кандидати проти республіканців і тих, які підтримують „контрас", що у їхньому понятті означає небезпеку війни в Центральній Америці з участю американського війська, чи, як це пояснював на пропагандивних виступах нікараґуанський президент Даніель Ортеґа „вєтнамезацію ситуації в Нікараґуа".

Сенатор Сассер, який, до речі, голосував разом з 36-ма демократами проти уділення допомоги, заявив кореспондентам, що тактика Т. О'Нілла не сподобалась багатьом демократам, бо „ми даватимемо в руки президента Р. Реґена сильні аргументи проти нас. Одним словом, він, Президент зручно використає наші арґументи проти нас у виборах, а потім всеодно законопроєкт, який вже схвалений, стане законом".

Республіканці, в Сенаті, крім законопроєкту виграли ще кілька головних „битв", які в майбутньому матимуть значення. Наприклад, пропозиція сен. Тома Гаркіна, демократа з Йови, щоб американські старшини не вишколювати „контрас" в Гондураскі чи Коста Ріці, перепала в голосуванні голосами 67 до 32; інша пропозиція демократів про уділення надвишки харчів для латиноамериканських країн на суму приблизно 300 мільйонів долярів, перепала вислідом голосів 51 до 49; пропозиція, щоб Сі-Ай-Ей не отримав із суми 100 мільйонів ані цента на свою діяльність в Центральній Америці також перепала голосами 57 до 42; понижуюча для ЗСА пропозиція сен. Джозефа Байдена демократа з Делевару, щоб Адміністрація Р. Реґена наперед повідомляла сандіністів про допомогу для „контрас" також відхилена сенаторами голосами 54 до 45.

Після полагодження справи допомоги для „контрас", Сенат розглядатиме тепер пропозицію про збільшення санкцій проти Південної Африки.

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСКОГО ГОСПОДАРСТВА минулого тижня в Лос Анджелесі знайшов рідкісну комаху, яка нищить головно цитрусові овочі. Цю комаху пробують знищити спеціяльним плином щоб вона не знищила овочеві продукти в Каліфорнії. Ця екзотична комаха головно живе в Азії і Індії і науковці не знають як вона сюди дісталась.

МОРСЬКІ Й ПРИМОРСЬКІ експерти заявили Урядові, що тисячі морських тюленів, чайок і китів гинуть від відпадків і пластикових виробів, що їх рибалки викидають з човнів в море. Прибережна сторожа в цій справі сказала, що американський Уряд не забороняє рибалкам викидати сміття, але треба його викидати бодай три милі від берега. Уряд пробуватиме видати закон проти викидання будь-якого сміття, бо це не лише занечищує воду, але винищує морські тварини і рослини.

ДВІ ГОЛОВНІ ФІРМИ, які виробляють сидження для малих дітей в автомобілях, відкликають їх тому, що знайдено в них дефекти. Перевірка у фірмах Сенчюрі в Огайо і Колкрефт в Іллиной виявила, що в разі автомобільного випадку сидження могло б зломитися і тоді дитина не була б зовсім охоронена. Біля 167,000 сиджень є дефектними і фірми просять власників цього типу сиджень звертатись безпосередньо до них.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ формально відмовилися від зобов'язань спільної оборони з Новою Зеляндією, які випливають з умов міжнародного оборонного пакту АНЗЮС. Комунікат про це був виданий після зустрічі державного секретаря Джорджа Шульца і секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера з їх австралійськими колегами у Сан Франсіско. Вперше з 1951 року Нова Зеляндія навіть не була запрошена на щорічну нараду АНЗЮС. Виступаючи на пресовій конференції, Дж Шульц сказав, що Нова Зеляндія фактично поставила себе поза рамки оборонної спільноти, порушивши один з головних принципів стратегії колективної безпеки. Державний секретар мав на увазі відмову новозеляндського уряду допустити американським кораблям з нуклеарною зброєю запливати в новозеляндські порти.

ПАКІСТАНСЬКИЙ УРЯД погодився на підписання контракту з американською нафтовою компанією Анґло-Свіс. Згідно з підписаним договором компанії буде надано право проводити розвідні роботи і видобувати нафту на континентальній прибережній частині дна в Арабському морі на південний схід від міста Гайдарабад.

АРТИСТИ СОВЄТСЬКОГО цирку Берталіна Казакова і Ніколай Нікольський, які попросили політичного притулку у З'єднаних Стейтів Америки, почали проби своєї вправи, з якою вони мають намір виступити в програмі американського цирку Барнум і Бейлі. Їм надано необхідне обладнання, а на час проб до підписання контракту цирк оплатить їм мешкання і харчування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year - $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шпигунство за гроші

Шпигунство було, є і буде, бо у кровному інтересі кожної держави є знати якнайбільше про потенціяльного аґресора — ворога. Відомості про того ворога збирається з публікацій, з обсервації, з аналітичних студій фахівцями. Новітня техніка дозволяє мати так звані шпигунські літаки, ба навіть робити світлини різних військових об'єктів з космічного постору шпигунськими сателітами. Є аґенти-розвідчики, які приймають різні небезпечні місії з ідеологічних причин або за гроші. Але хто зраджує рідну батьківщину і постачає ворогові засекречені документи — то це найпоганіше діло, яке тільки можна собі уявити. Це безхарактерність, що дійшла аж до підлоти. Тому, звичайно, такі американські шпигуни, які зраджують Совєтському Союзові військові чи економічні тайни своєї країни, — це здебільша або запеклі комуністи, яким СССР ближчий ніж ЗСА, або люди із звихненою психікою, морально здеправовані.

До тієї останньої категорії належить Едвард Лі Говард, колишній службовик Сі-Ай-Ей, себто установи, що зайнята закордонною розвідкою, якого звільнили з праці за крадіжки, користування наркотиками і ментальну незбалянсованість. Він працював для Сі-Ай-Ей від січня 1981 року до 1983 року. Коли докладно він став на службу Москви — невідомо. Справа стала голосною, коли московський ТАСС приніс офіційне повідомлення, що Верховний Совєт СССР признав політичний азиль Говардові. Американські власті перехопили теж депешу Говарда з Москви до його дружини, щоб вона приїхала до Москви „відвідати" його. З американської сторони подано до преси, що це перший випадок, щоб службовик американської Центральної розвідчої аґенції одночас був подвійним аґентом, працюючи і для ворога, та що це перший випадок в останніх 28-ми роках, щоб американський громадянин втік до Совєтського Союзу. Очевидно, що це справа дуже неприємна і для Сі-Ай-Ей і для ФБІ, що не арештовано вчасно того шпигуна, а вможливлено йому втекти за залізну завісу. Ближчих подробиць його втечі не виявлено.

Це нечисленні випадки, що західні шпигуни на користь совєтів (особливо з Англії) втекли до Москви, дізнавшись, що їм грозить арештування. Звичайно з країн вільного світу люди не тікають, а навпаки — з Совєтського Союзу люди тікали і далі втікають — і шпигуни і звичайні громадяни — при кожній можливій нагоді. Українці в ЗСА не забули і не забудуть трагічної афери з українським моряком Мирославом Медведем, який старався героїчно двічі втекти з совєтського вантажного корабля та якого силоміць повернули на той корабель. Але ось одночасно з газетною вісткою про зраду Едварда Лі Говарда газети повідомили, що двоє циркових артистів, які перебували в Буенос Айресі з совєтським цирком, втекли і зголосились до тамошньої американської амбасади. Вони прибули вже до Маямі на Фльориді, діставши американський політичний азиль. Вони, як і інші втікачі із СССР, напевно дадуть американським властям різні цікаві інформації. Недавно американська телевізійна станція передала сенсаційний фільм „Утеча", як два побратими, американець і англієць, арештовані в Москві як „шпигуни", втекли і місяцями пробивались через Мурманськ до Фінляндії, щоб тільки дістатись на волю.

Не тільки жиди стараються за виїзд з СССР до Ізраїлю й ЗСА, але мільйони совєтських громадян мріють про те, щоб могти знайти пристановище в Америці. Ні на що не придається вся забріхана совєтська пропаґанда про „злидні" і „безробіття" в Америці, — тамошні люди знають, що урядові заяви совєтського пропаґандивного апарату треба з'ясовувати собі завжди навиворіт. Совєтські власті не заборонили ще висилати з країн Заходу пачки рідним в СССР, бо на цьому заробляє великі гроші совєтський скарб. А мрія підсовєтських громадян дістати пакунок з Америки є найкращим доказом, яку думку про Америку мають всі невільники совєтського „раю".

РЕЧНИКИ НАСА СКАЗАЛИ, що нову ракету, яку недавно випроєктовано до міжпростірних кораблів, будуть випробовувати цієї осени. Голова цього проєкту повідомив, що якщо ці проби вдадуться, то НАСА зможе вислати міжпростірний корабель в орбіту в 1988 році.

Степан Женецький

ЧИ ПОЧНЕТЬСЯ „ҐОРБАЧОВСЬКА" ВІДЛИГА В ЛІТЕРАТУРІ СССР?

I

Як подала західня преса, в днях від 22-го до 27-го червня відбувся в Москві VIII з'їзд Союзу письменників Совєтського Союзу, в якому брало участь понад 500 членів — поетів, письменників, драматургів і критиків. З'їзд цей відбувся за закритими дверима і на його наради не мали вступу кореспонденти західніх часописів, навіть комуністичних. І саме ця засекреченість, між іншим, спричиняє сумнів за ту „гласність" - відкритість, що про неї патякає часто новий найвищий совєто-московський ватажок у Кремлі Міхаїл Ґорбачов, обіцянки якого дехто на Заході бере поважно. Вістки, що появилися про цей з'їзд письменників у західній пресі — це інформації, що їх кореспонденти західніх часописів одержали з розповідей тих письменників-делеґатів, що брали в ньому участь.

На цьому з'їзді Союзу совєто-російських письменників зайшли деякі зміни як у виборі проводу організації, так рівнож у виступах, тобто промовах і дискусіях учасників, які вказують на те, що в совєтсько-російській літературі, а також і в літературах поневолених народів, можуть наступити певні зміни, які на Заході називають „новою відлигою" в літературі Совєтського Союзу. Як відомо, першою такою після-сталінською відлигою була коротка „хрущовська відлига"; якщо така настане тепер — то це буде, як ми її тут назвемо, „горбачовська відлига".

Правду мовивши, то утиски літератури в СССР — цензура, заборони, переслідування, ув'язнювання, заслання на Сибір письменників (згадати б тільки декабристів та українських поетів — Т. Шевченка, Павла Грабовського та інших) — існували в московській тюрмі народів також і перед большевицькою революцією. Списки заборонених книжок існують в Москові від часів постання того князівства-держави. Перший визначний твір нової російської літератури „Євгеній Онєгін" Пушкіна мусів пройти цензуру; писання Льва Толстого проти російської Церкви і держави були спричинилися до його екскомунікації (виключення з Церкви) та нагінки з боку державних властей; Федір Достоєвський (мати його українка, з Нечаїв) був засуджений на смерть та провів 10 років на вигнанні.

Між іншим, ознакою „ґорбачовської відлиги" в совєто-російській літературі має бути й те, що регабілітовано визначного російського поета Ніколая Ґумільова, розстріляного большевиками в 1921 році, поета і письменника жидівської національности Бориса Пастернака, який одержав нагороду Нобеля в 1958 році і помер в 1960 році, поетеси Анни Ахматової (нашої землячки Горленко) та деяких інших раніше заборонених поетів та письменників.

Ґумільов повернувся після революції з Франції і був розстріляний за те, що нібито він робив заходи відновлення монархії-царату. В СССР поширюються чутки, що регабілітація Ґумільова настала завдяки жінці Ґорбачова Раїсі, яка любить читати його поезії. Можливо, що регабілітації добився Євгеній Євтушенко. Деякі поезії Ґумільова вже стали друкувати в тижневику „Оґоньок". Редактор „Оґонька", наш вислужливий землячок Віталій Коротич, який брав участь у з'їзді Союзу совєто-російських письменників, після нарад мав заявити: „Цензура не повинна вмішуватися в чистомистецькі процеси". Такого твердження він напевно не відважився б сказати сам від себе, бо він є завеликий підлизайко, тож хтось „згори" дав йому дозвіл це сказати.

Закінчення буде.

Олександер Домбровський

ПОСТУЛЯТ ВИДАННЯ ЗБІРНИКА УКРАЇНСЬКОГО ЛЬВОВА

Одним з кращих досягнень на полі нашого науково-публіцистичного життя в діяспорі є поява реґіональних збірників у рамках видавничої діяльности Наукового Товариства ім. Шевченка. Дотепер появилося досить багато згаданих збірників, де зібрано матеріяли історичного, культурного та громадсько-політичного змісту з окремих частин Західньоукраїнських Земель разом з іменами багатьох наших діячів у різних ділянках народного життя. Деякі збірники уже готові, інші — в стадії друкування або збирання матеріялів. Це без сумніву корисне діло й цінний матеріял топографічно-географічно-історичного характеру для майбутнього історика, який творитиме історичну синтезу нашої національної бувальщини.

В згаданих збірниках є досить багато матеріялу мемуарного характеру, поданого очевидцями й потрібного для історії, бо базована на автопсії поважна мемуаристика також належить до історичних джерел. Це властиво єдиний, доступний нам на еміґрації шлях збереження нашої непофальшованої історичної традиції, що її ворог старається затерти всіма можливими (і на перший погляд неможливими!) способами. Наше старше покоління — очевидці, які пам'ятають Рідні Землі й самі брали участь у нашому національно-громадському житті, скорше чи пізніше відійдуть у вічність, а написане залишиться для майбутніх поколінь українства як непофальшована національно-культурно-історична метрика народу, що не хоче загинути.

Але в згаданій акції видавання реґіональних збірників появилося особливе явище, а саме, що представники периферійних теренів Галицької Землі випередили представників основного культурно-громадсько-політичного центру. Тобто збірники Теребовельщини, Зборівщини, Станиславівщини, Тернопільщини й інших теренів уже появилися, або є в процесі публікування, в час, коли представники княжого города Льва й околиць ще навіть не поробили основних кроків у реалізуванні згаданого діла. В кожному разі немає ще відповідних матеріялів. А чейже Львів є столицею Західньої України з традицією від доби Галицько-Волинської Держави, культурно-громадсько-політичний центр Галицької Землі. Був навіть момент в нашій історії, коли город князя Льва був політичним П'ємонтом України.

Комплекс реґіональних збірників Галицької Землі без Збірника Львова виглядатиме немов тулуб без голови. Не знецінюючи інших, дорогих нам частин рідної Землі й їхніх невтомних діячів, все ж таки належить признати, що Львів був осередком і культурно-громадсько-політичним живчиком, динамічно пульсуючим у вирі національного життя Західньої України. Тут концентрувалася основна культурна діяльність, жевріла громадсько-політична думка, наростали основні кадри провідної верстви західнього українства й репрезентація західньо-українських національних сил. І вкінці Львів був основним бастіоном непереможного духу самостійницько-державницьких стримлінь галицької вітки українського народу з ідеєю соборництва.

Поруч Острога Львів у XYI столітті був визначним осередком культурного відродження при діяльності друкарні та Успенського Братства. Тут розгорнулася видавнича діяльність, друковано книги, які розходилися не лише по цілій Україні, але й поза нею (Білорусь, Московщина). При тому була діяльна львівська школа зі значними впливами на інші терени української Землі. Окрему ролю відограв Львів у добі Австро-угорської монархії Габсбургів, де зростало національно-культурне відродження й кріпшала русько-українська провідна верства з провідним місцем духовенства в атмосфері „весни народів".

З бігом поглиблення національної свідомости й поступового прогресу політичної думки скріпилися національно-культурні зв'язки Львова з Центральною Україною, одним з вислідів чого була участь діячів Придніпрянщини при заснуванні Наукового Товариства ім. Шевченка та приїзд до Львова Михайла Грушевського, який зорганізував українську науку. Після Першої світової війни та неуспіху наших Визвольних Змагань Львів під польською займанщиною залишився основним ініціятором і інспіратором дальших змагань за державне майбутнє народу в розгарі культурного, економічного та громадсько-політичного життя з революційним підйомом молодого покоління. Діяльність УВО-ОУН зосередилася перш за все у Львові, звідки розходилися організаційні мережі на цілий Край, що вказувало, що галицька вітка українського народу не припинила змагань за державність. Друга світова війна й пов'язана з тим діяльність українського Львова — це окрема, писана українською кров'ю, сторінка львівської участи в геройській боротьбі з червоно-московським і брунатно-тевтонським імперіялістичними монстрами за державне життя нашого народу. Тут український націоналізм видав героїв найвищої жертви. У зв'язку з нашим Тисячоліттям тим більше до речі буде наголосити ролю Української Церкви, яка все була з народом при всіх умовинах його історичного життя. На чолове місце вибивається тут Святоюрська Гора з її духовними жителями у проводі великого Українця нашої доби Митрополита Андрея Шептицького. Це був дійсно князь народу. Йому й його сотрудникам-єпископам, які не покинули своєї пастви в дуже критичному моменті нашої історії, треба присвятити гідне місце в Збірнику. Подібно світла постать Патріярха Йосифа, неустрашимого подвижника Церкви і народу вимагає належного місця. Українські церкви й манастирі з їхніми церковно-культурними пам'ятками мусять стати предметом науково-дослідних і мемуарних опрацювань. А далі НТШ, наш тайний університет, шкільництво, Просвіта й багато інших культурних та громадських установ і організацій

(Закінчення на стор. 3)

З України про Україну

Твір забутого автора

Київське видавництво „Наукова думка" видало книжку Йоанікія Ґалятовського „Ключ розуміння". У ній зібрано твори видатного українського письменника, церковного і культурного діяча, вихованця, викладача, а відтак ректора Києво-Могилянської колеґії, автора першого в Україні курсу реторики. Збірка проповідей „Ключ розуміння" вперше була видана в 1659 році в Києві і там же перевидана в наступному році. В 1663 і 1665 роках вона побачила світ у Львові. За совєтських часів це перше видання творів Й. Ґалятовського. Наклад книги — всього 1,280 примірників, що для України є надзвичайно мало.

„Волинянка" повернулася з Югославії

На міжнародному фестивалі фолкльору, що відбувся недавно в Юґославії, побував народний самодіяльний ансамбль танцю „Волинянка" з Луцька. Відомий в країні і за кордоном колектив виступив перед глядачами Юґославії з самобутніми піснями і танцями України та народів Совєтського Союзу. „Волинянка" є одним з провідних самодіяльних танцювальних ансамблів України. У його фолкльорно-хореографічній групі та оркестрі народних інструментів виступають робітники і службовці, лікарі і педагоги, студенти і школярі. За 26 років існування „Волинянка" побувала з концертами у багатьох республіках СССР, у Польщі, Греції, Туреччині, Лівії, Тунісі, брала участь у міжнародних фестивалях танцю в Мадярщині та Східній Німеччині. До цьогорічної програми фестивалю були включені танки „Український ліричний з бубнами", „Білоруські візерунки", сюїта „Радій, Молдово", перлини українського пісенного фолкльору, а також юґославські народні мелодії. З Юґославії колектив „Волинянки" повернувся з головною нагородою фестивалю — дипломом і медалею.

Зубри в Карпатах

Понад 20 років тому „европейські бізони" знову з'явились у Карпатах. Спеціяльно обладнані авта привезли лісових велетнів із Біловезької Пущі в гірський Сколівський район Львівської области. Новосели швидко акліматизувалися. Зубренята, народжені в Карпатах, дістають „імена", що починаються на К — Кристал, Клен, Квітка, Калина. Тепер на Львівщині є 32 зубри і всі народилися тут, на землі своїх предків. Троє з них — Конвалія, Кам'янка і Кремінь — поповнили родину карпатських зубрів минулого літа.

Зразкова садиба

На багатьох будинках міста Гайсин Вінницької области з'явилися гарно оформлені таблички „Двір зразкового санітарного стану". Їх одержують ті родини, які дбають про чистоту та привабливість не тільки свого подвір'я, але й міста в цілому, чия садиба служить за взірець іншим. У таких садибах багато фруктових дерев, квітів, гарно обладнані криниці. Звання „Двір зразкового санітарного стану" присвоюється кращим садибам не тільки в Гайсині, але й у селах району. Цього звання вже заслужили 640 садиб.

Знищено ще одну церкву

В селі Корсунівка Лохвицького району Полтавської области совєтські власті знищили кам'яну церкву. Як повідомляє київська газета „Культура і Життя", церкву, збудовану в 1820-их роках, знищено, щоб „зробити місце для розширення місцевого парку". Мешканці Корсунівки хотіли зробити з церкви архітектурний пам'ятник України і, тим самим, зберегти її, але власті не погодилися на це.

Ювілей С. Воробкевича

Буковина відзначила 150-річчя з дня народження видатного письменника, композитора, диригента і громадського діяча Сидора Воробкевича, якого Іван Франко назвав першим жайворонком, провісником нового дня, який будив буковинських русинів від летаргійного сну. Обласне радіо і телевізія присвятили цій даті ряд літературно-музичних передач. У Чернівецькому університеті, де колись С. Воробкевич викладав музику та спів, відбулися тематичні читання. В Чернівцях, на будинку ч. 36 на вулиці 28 Червня, де мешкав колись С. Воробкевич, відкрито пропам'ятну плиту в пошану письменника. З цієї нагоди тут відбулися збори. Того ж дня в Чернівецькому музично-драматичному театрі ім Ольги Кобилянської відбувся урочистий вечір, присвячений цій пам'ятній даті. Присутні побачили виставу за п'єсою С. Воробкевича „Гнат Приблуда". Наступного дня святкування продовжилися на батьківщині письменника, у місті Кіцмань, де минули його дитячі та юнацькі роки. У великому концерті, який завершив свято, звучали хорові твори, вокальна та інструментальна музика, а також поезії Сидора Воробкевича.

Від Києва до Лубен

Здавалось би, що зв'язує столицю України з містом, молодшим на 500 років, крім відомої пісні? Та, виявляється, зв'язки між ними досить глибокі. В цих містах майже одночасно з'явилися перші загальнодоступні аптеки в Україні. Їх організація зв'язана з указом Петра I, який після Полтавської битви вирушив до Києва через Лубни. На жаль, приміщення аптеки в Лубнах не збереглося, а в Києві воно існує. Тепер тут провадяться реставраційні роботи. Незабаром відвідувачі аптеки зможуть не лише купити ліки, але й відчути амосферу старовини.

Володимир Барагура

ЗАГАДКА ДВОХ ОБЛИЧ РОСІЇ

I.

У журналі для громадян-сеньйорів „Modern Maturity" за серпень-вересень 1986 року вміщений цікавий репортаж із подорожі до Москви й Ленінграду п.з. „Обличчя Росії — відвідувач спостерігає загадку з двох боків". Автором репортажу є Джек Лонг, який з дружиною відвідав з туристичною групою ці два головні міста РСФСР. Подаємо деякі інтересні спостереженя і враження автора.

Група прибула до Гельсінків фінляндською лінією Фінейр і тут пересіла на літак совєтської повітряної лінії Аерофлот. З тією хвилиною привітна фінляндська атмосфера змінилася на „наплєватєльну". Стюардеса заповіла: „Всі сидіння однакові — для курців і не-курців!". Вона налила пасажирам гарячого чаю з мідяного чайника і подала кожному тарілку з холодним м'ясивом. Перед самим відлетом увійшла на літак 20-членна совєтська гокейна дружина. Молоді, здорові хлопці в шкіряних, запнутих на „блискавичний замок", куртках. Вони вели себе спокійно і чемно.

На літаку не було газет ні журналів, але автор мав кілька примірників „Ню Йорк Таймсу", „Ню Йорк Рів'ю оф Букс", „Ню Йоркер". В усіх тих публікаціях деякі статті були антисовєтські. Автор і його дружина везли теж деякі подарки для жидівського походження росіянина, що був приятелем авторового приятеля в Ню Йорку. Агент бюра подорожів остеріг туристів, щоб не везли нічого, що могло б порушувати совєтські закони. За таке правопорушення туриста можуть затримати на кордоні й робити слідство. Остеріг теж, щоб не міняли долярів на вулиці, але здеклярували готівку й подорожні чеки та зберегли посвідки. Джінси й крикливі сорочки „Т" дуже придатні на подарки. Валізи треба замикати, в готелевих кімнатах можуть бути замонтовані підслухові апарати, кімнати можуть теж обшукувати під час неприсутности туриста. Проте, провідниця „Інтуриста" усміхалася й додала: „Але не бійтеся: росіяни — це прекрасні люди. Проведете час чудово".

Було мрячно й падала мжичка, коли літак приземлився на московському аеропорті. Летовище не мало яскравого освітлення, не було натовпу людей, ніхто не вийшов привітати пасажирів. Панувала тиша і холодна діловитість. Молодий урядовець в уніформі оливкового кольору педантично переглядав пашпорти і на його обличчі малювалося самозадоволення, коли переконувався, що контрольована особа була саме цією, якою повинна бути. Після перегляду пашпортів туристи переходили перевірку митних урядовців. Автор потерпав за свою „контрабанду" — американську пресу, дві фотокамери, звукозаписний апарат і дві незаписані маґнетові стрічки. Його дружина везла соточки „Т", джінси і подаркові одяги.

Туристи виповнили біржеві декляреції і залишили їх у митному уряді. Ціла група досі чужих собі людей почувалася тепер як давні добрі друзі, готові на всякі несподіванки.

Провідниця з „Інтуриста", кремезна молода жінка в опоясаному дощовику та взутті на високих каблуках, завела туристів до нового червоно-жовтого автобусу: „Я — москвичка, називаюся Людміла. — Чи це ваша перша прогулянка по Росії? Думаю, що будете вдоволені і почнете нас розуміти. Не лякайтеся росіян — вони приязні люди".

Автобус проїжджав Ленінґрадським Проспектом поміж рядів високих сірих житлових будівель. Людміла поінформувала, що чинш за помешкання становить 3-5 відсотка заробітку працівника. Багато людей мають „дачі" (літні доми) на провінції. Всі мають працю, бо безробіття не існує. Проїзд підземкою коштує 5 копійок (6 американських центів). Поїзди чисті і безпечні так само, як і вулиці. Поліція неозброєна, завжди готова допомогти.

Раз Людміла була щира з туристами. Вона призналася двом учителькам у групі, що й вона педагог і плянує вернутися до шкільництва, але хоче виховувати дошкільнят, бо „малята говорять правду"...

Фасада готелю „Космос" виглядає потворно. Готель має 1,777 кімнат. Побудований у 1980 році французькими архітектами й юґослов'янськими будівничими, але швидко „обрусився", прозраджуючи прояви занедбання. Кімнати однак чисті. На щастя, й харчі в готелевому ресторані були кращі, ніж обстановка і прикраси. Якість страв у Москві й Ленінґраді могли б отримати в оцінці смакунів бодай одну зірку. На полуденок і вечерю подавали закуски з вудженої риби, спілих помідорів, огірків, салати, кислої капусти й кобаси (біґос). Кожного дня подавали інший рід борщу, курятину, воловину, картоплі, свіжу городину, тістечка, пиріжечки, морозиво. Снідання були теж поживні — овочі, соки, помаранчі, шинка, яйця. Росіяни пишаються місцевим (чи не українським?) хлібом. Кава добра, чай, вирощений на схилах грузинських гір, має спеціяльний смак і запах.

Восьмиденне перебування групи туристів у Росії поділялося на дві частини: пляновані „Інтуристом" тури і власні екскурсії. Самостійне оглядання вимагає вигадливости. Молодий інженер із Даллас, з Тексасу, надягнув джінси, взув перегонові черевики — „снікерси" і подався до „метро", підземної залізниці, на Червоному Сквері, щоб пошукати нічного розвагового льокалю. Путівники інформують, що в СССР немає нічного життя. Але тексасець розказував потім, що танцював до першої години ночі під звуки американської „рок-н-рол" музики на звукозаписних стрічках. Співучасниками забави були англомовні студенти і стюардеса „Аерофлоту", яка провісницько сказала: „Якби наші лідери танцювали так як ми — справи виглядали б краще".

Закінчення буде.

ЧИ НІКАРАҐА ОТРИМУЄ зброю і технічні матеріяли також від інших країн, крім Совєтського Союзу? Таке питання було піднесене під час дебат в Палаті Репрезентантів каліфорнійським конґресменом Робертом Дорнаном, який докладніше слідкував за поїздкою і зустрічами нікараґуанського президента Даніеля Ортеґи в З'єднаних Стейтах Америки. Ортеґа в розмові з одним противником „контрас" признався, що в Нікараґуа працюють також французькі техніки, а зброя і частина військового виряду приходить від усіх майже сателітних держав, включно з В'єтнамом.

Показ історичного одягу українки в Кергонксоні

Тут заходом місцевого 89-го відділу Союзу Українок Америки відбулася у неділю, 27-го липня ц. р.,у вщерть заповненій залі „Веселка" Оселі Українського Народного Союзу Союзівка, незвичайно цікава і вартісна імпреза „Показ історичного одягу українки".

О год. 3-ій по полудні голова місцевого відділу СУА д-р Стефанія Барановська почала імпрезу коротким словом. Привітавши присутніх, зокрема голову 64-го відділу СУА в Ню Йорку, Христину Навроцьку і мистецьку референтку Любу Артимишин, які, не жаліючи труду, привезли експонати, провели пробу з модельками, що їх зорганізував місцевий відділ СУА, з відповідним поясненням про кожний одяг, С. Барановська згадала, що ці одяги є власністю 64-го відділу СУА в Ню Йорку, коли то понад 20 років тому з ініціятиви тодішньої голови Христини Воєвідки, 64-ий відділ СУА піднявся великого діла і з активною участю кількох членок відтворити історичний одяг українки. Спочатку було 12 одягів, а згодом доповнено до 17-ти. Покази, яких було досі 84, відбувалися у різних місцевостях і з різних нагод, наприклад, Конвенція СУА, Конґрес СФУЖО в Торонто, Експо-67 в Монтреалі, привітання Блаженнішого Патріярха Йосифа, а також на фестивалях в Ню Джерзі, Дафин, Канада, Піттсбурґ, Па., й інші. Від Бостону до Каліфорнії і від Монтреалю до Едмонтону.

Крім того, мистецька референтка Л. Артимишин виступала з доповідями та ілюстрованими прозірками на конференціях в університетах в Урбана, Іллиной і Фортворт, Тексас.

Ціллю цих показів є познайомити українську і неукраїнську публіку з культурою та багатством нашого народу. Це зокрема важливе тепер, коли йде на наших землях плянове тотальне знищення наших культурних надбань.

Мистецька референтка Л. Артимишин дала перелік і історію тих одягів і з виступом кожної модельки пояснювала двома мовами, українською і англійською, час, добу, з якого матеріялу і тканини були ці одяги виготовлені.

Були продемонстровані такі одяги: сарматки (Маріянка Гаврилюк), староруські (Тереня Федорика і Марія Василик), хліборобки (Наталка Гаврилюк), княгині Ольги (Льоля Савецька), київської боярині (Степанія Бервецька), малої дівчинки (Ева Панчишин), галицької боярині (Рома Крижанівська), молодої дворянки (Мотрія Крижанівська), галицько-волинської княгині (Дана Таращук), козачки (Марта Хоманчук), гетьманші (Дзвінка Лебедович), галицької шляхтянки (Таня Паш), селянки (Оля Василик), київської шляхтянки (Христя Потічна), галицької городянки (Оксана Прутиняк) і київської городянки (Христина Дженеро).

Виступи модельок спочатку на сцені, а опісля на спеціяльній площадці посередині залі, публіка вітала рясними оплесками, виявляючи своє захоплення цими прекрасними одягами. Після того всі модельки ще раз виступили на сцені і їх кожному поіменно представила Л. Артимишин.

На закінчення Стефанія Барановська подякувала гостям з Ню Йорку за їх труд у проведенні імпрези, паням і панночкам, які демонстрували ці одяги, усім членкам відділу СУА за поміч у підготові імпрези, а присутнім за численну участь, і запросила на солодке і каву.

Цією імпрезою місцевий відділ СУА вніс поважний вклад у культурне життя нашої громади. І це вже друга з черги імпреза у відносно короткому часі, що ними місцевий відділ СУА може величатися.

23-го березня ц. р. відділ влаштував святочні сходини в пошану наших героїнь, з дуже цінною доповіддю ред. Людмили Волянської, про „Дві розстріляні поетки" Олену Телігу і Ладу Могилянську. Прелеґентка з питомою їй ерудицією познайомила учасників із творчістю цих двох визначних поеток, яких вороги в розквіті їх життя знищили так жорстоко. Переплітаючи свою доповідь цитатами із їх творчости, підкреслила яку велику мистецьку вартість мають їхні твори. На доказ цього вона навела слова відомого польського поета і есеїста Йозефа Лободовського, який не тільки що захоплювався їх творами, ставляючи твори Олени Теліги на рівні з творами Лесі Українки, але багато із їх творчости переклав на польську мову.

Показ одягу, проведений з великим знанням справи, пройшов з великим успіхом. Пані з Ню Йорку підкреслювали незвичайно милу співпрацю з модельками, бо це не завжди їм вдалося.

Паням з Ню Йорку, членкам Управи і місцевого відділу СУА, належиться велике признання за їх ініціятиву і вклад в організуванні таких корисних і гарних імпрез.

Р. Б.

ОБМЕЖЕННЯ ФОНДІВ Палатою Репрезентантів для розвитку, продукції і розміщення так званої космічної зброї і зменшення бюджету Уряду на наступний фіскальний 1987 рік є чималим ударом для Адміністрації президента Роналда Реґена, бо і дальша праця над розвитком космічної зброї і бюджет є тісно пов'язані із засягом загальної закордонної і внутрішньо-американської політики Уряду, — кажуть політичні аналітики. Голосування в Палаті відбулося по стисло партійній лінії, вислідом голосів 239 до 176, тому бюджет на космічну зброю зменшиться на 3,1 більйона долярів, якщо також Сенат підтримає цю справу.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД репортерами напередодні 25-ої річниці спорудження сумнозвісної Берлінської стіни, президент Роналд Реґен назвав її „поличником людській гідности" і закликав до негайного знищення бар'єрів, які штучно ділять Німеччину і Европу. „Я дуже хотів би, щоб стіна завалилася нині, сказав Президент, — і звертаюся з закликом до тих, хто її спорудив, усвідомити, що уряд, який відноситься до своїх громадян, як до в'язнів, не може користуватися авторитетом і довір'ям. Існування стіни лежить тяжким тягарем на відносинах між Сходом і Заходом. Метою зовнішньої політики З'єднаних Стейтів є об'єднання Німеччини мирним шляхом згідно з волею німецького народу".

ПОДЯКА

Як усім загально відомо, Конвенція УНСоюзу перейшла з повним успіхом і вдоволенням більшости делеґатів, тому Конвенційний Комітет 31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, що відбулася 25-31-го травня 1986 року у Гаєт Ріджeнсі готелю, Дітройт-Дірнборн, Миш. з великою приємністю складає подяку всім, які причинилися до заплянування і переведення розваг та подбали за вигідне і приємне перебування делеґатів у вільні від нарад хвилинах.

Високопреподобному отцеві Вернардові Панчукові, ігуменові ЧСВВ, парохові української католицької церкви Непорочного Зачаття, за вступну молитву, всечесному отцеві Несторові Столярчукові, митрофорному протоієреєві, настоятелеві українського православного храму св. Покрови за заключну молитву, і всім всечесним і преподобним отцям парохам дітройтської округи за звеличання Конвенційного бенкету своєю шановною присутністю та за поради і допомогу.

Ми незмірно вдячні д-р Марусі Бек, яка своїм коротким, але сильним словом розігріла серця слухачів та вляла у них більше любови до свого народу і рідної мови. Д-р Марусі Бек слова виходили із її патріотичного серця і входили до українських щирих сердець.

Надзвичайно приємно є подякувати Дирекції Корпорації „Українське Село", дому для старших громадян, за сердечне, правдиво староукраїнське прийняття 120 делеґатів 31-ої Конвенції УНСоюзу, які були зачаровані красою Українського Села та їх гостинністю.

Гордістю нашої громади є Український Культурний Центр, де наші делеґати під час прогулянки за малу заплату могли з'їсти обильний полуденок та оглянути приміщення і музей, що міститься в ньому. Дякуємо усім головам поодиноких комісій і їх помічникам, які вив'язалися із своїх підготовчо-організаційних праць та завершили свої пляни з великим успіхом.

Василеві Папіжеві належиться велике признання за редакцію конвенційної книги, переведення реклями в цілому, дописи до української преси та оголошення до трьох українських радіомовлень. Це була мозольна і вичерпуюча тягла праця, яку Василь Папіж виконав до найменших подробиць. У виданні конвенційної книги допомагали: Фалина Кульчицька, мгр Володимир Баран і Роман Лазарчук, а збиранням привітів зайнявся Дмитро Федорко. Сердечна їм подяка за їх вклад праці.

Незаступимому Михайлові і Марті Віхорек ми незмірно вдячні за англомовні статті до конвенційної книги, та листи і безпосередній зв'язок з місцевою пресою, радіо і телевізією.

Запрошення і особистий зв'язок з політичними провідниками, сенаторами, конґресменами та посадниками поблизьких міст Мишиґену з великою увагою вела послідовно незаступима, надзвичайно обов'язкова Емілія Запорожець.

Мгр Рома Дигдало вложила величезний вклад праці у підготовку Конвенційного бенкету. Їй допомагали неструджені: Стефанія Федик, Джоен Орлик, Люба Качмар, Марта Йованович і Надя Денисенко. За вмілу і вдалу підготовку і організацію Конвенційного бенкету їм належиться велике признання.

Провід образотворчої і мистецької комісії був у досвідчених руках Лідії Колодчин і мистця Яреми Козака. Галина Папіж оформила виставку народного мистецтва, включно з показом манекінів та 60 великих ляльок-моделів у регіональних українських народних строях, як рівнож зорганізувала продаж сувенірів. Виставка була відкрита кожного дня від години 9-ої вранці до 6-ої вечора. Усім членкиням з 81-го Відділу СУА, які допомагали влаштувати цю виставку та які дижурували, складаємо сердечну подяку.

Ігореві Козакові ми є незмірно вдячні за підготовку, організацію і переведення дуже вдалого концерту. Ігор Козак з членами комітету: Ромою Коґут, Калиною Миколенко, Ромою Фіґач, Олею Іваницькою і з Петром Гончаренком, Ярославом Конопадою, Андрієм Стасівим і Романом Сепеллем вложили богатовиснажуючу працю, яка завершилася великим успіхом.

Д-рові Олександрові Серафинові за чудово зорганізовану і переведену прогулянку по надбаннях українського Дітройту ми безмірно вдячні. Задоволення і захоплення прогульковців було велике. Вони всі були надзвичайно вдячні за таку цінну прогулянку, яка перевершила їх сподівання. Рівнож д-р О. Серафин видав інформативний листок, який отримав кожний делеґат для кращої і скорої орієнтації, що, де і коли відбувалося під час Конвенції, та список і пляни включно із часом доїзду до усіх церков та інших надбань української громади, як також до всіх інших важних місць Дітройту і околиці. В організації і переведенні прогулянки допомагали Зеня і Ліда Серафин та Андрій Смик.

Надзвичайно вміло вив'язався із свого завдання Зенон Василькевич, якому допомагала працьовита Ірена Прийма при виготовленні та висилці запрошень до парохів міста Дітройту та політичних чинників стейту.

Ярослав Базюк, голова Фінансової комісії із комітетом: Ростислав Качмар, Петро Семеґен, Йосиф Постоловський, Дмитро Кошельовський, Михайло Ґльомб, Зеновія Крамарчук і Осип Біґун, допильновували всіх фінансових операцій під час Конвенції та зложили докладне фахове завершення фінансових операцій розрахунками і їх замкненням та провіркою Контрольної комісії. Члени Фінансової комісії, а в першій мірі її голова Я. Базюк, були все там, де їх було потрібно, і завжди давали помічну руку іншим.

Виставку архівної вартости матеріялів про УНСоюз приготовив і допильновував Роман Дацько, а допомагали йому в цьому Стефан Зубаль і подружжя Биц.

Зокрема заслуговують на велике признання Оля Марущак, секретар, і Стефанія Федик та Нестор Татарський за цінний і всебічний вклад праці перед і під час Конвенції. Вони були допоміжні у кожній ділянці і у кожний час.

Д-ві Атанасові Слюсарчукові бажаю зібрати всі конвенційні матеріяли, упорядкувати їх і передати до архіву. Д-р А. Слюсарчук дуже дбайливо і фахово це виконує і ми йому вдячні за взятий на себе той важливий і тяжкий обов'язок.

Дякуємо сердечно усім за цінну працю і співпрацю у підготовці і переведенні 31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу на терені Округи Дітройт.

Роман Татарський

Голова Конвенційного Комітету

5-ий З'їзд Ради Організацій за Патріярхат

Згідно статуту Ради Українських Громадських Організацій Канади за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви, з'їзди Ради відбуваються щотри роки. А саме й минуло три роки від 4-го З'їзду, який відбувся 30-го червня 1983 року в Торонто. Тому призначено черговий 5-ий з'їзд на 27-го червня цього року в Саскатуні. Там відбувся у наступних днях теж і З'їзд Канадської Централі Українських КатолицькихОрганізацій, а це влегшило можливість прибути делеґатам, які брали участь в обидвох з'їздах.

Безмежні простори Канади заставляють всі наші організації відбувати свої з'їзди напереміну в західніх та східніх осередках, щоб навіть дальше положені скупчення наших поселенців не почували себе поза ходом всекрайових справ. Цього вимагає справедливість, а також і великі віддалі не дозволяють прибувати більшим кількостям делеґатів.

На п'ятому з'їзді РУГО Канади делеґатів було позірно небагато, одначе, заступали вони повноправно відділи від Монтреалю до Ванкуверу та представляли весь актив Українського Патріярхального Руху в Канаді.

Як звичай велить, З'їзд розпочато спільно Святою Літургією, що її відслужив у храмі святого Юра о. Крилошанин Роман Ганкевич, голова РУГО у каденції, що саме закінчувалася.

З'їзд відкрив голова відділу РУГО в Саскатуні Михайло Бойчук, він же й господар цього З'їзду, та передав дальше ведення о. Р. Ганкевичеві. Після привітання делеґатів та гостей, о. голова провів вибір президії З'їзду. Почесним предсідником обрано Владику Василя Філевича, Епарха Саскатуну, хоч, на жаль, Владика, зайнятий підготовою з'їзду централі Католицьких Організацій, не міг особисто взяти участи в З'їзді.

Ділову президію очолив голова Українського Світового Патріярхального Об'єднання інж. Василь Колодчин, який прибув із Дітройту. Заступницею предсідника обрано одноголосно відому патріярхальну та громадську діячку Анну Марію Баран, а секретарем — Степана Пастернака.

Прийняття порядку нарад пройшло одноголосно, ял і вибір комісії. До веріфікаційної комісії вибрано; Т. Пасічняка та Я. Сиваника, обидвох Саскатуну, до номінаційної — мгра Г. Якимечка із Едмонтону, М. Бойчука із Саскатуну, С. Пастернака із Монтреалу; до статутової комісії ввійшли: д-р М. Марунчак, д-р Юрій Курис, голова, о.митр. Р. Ганкевич, інж. Я. Савка, А. М. Баран, мґр Г. Якимечко та інж. К. Брикович. Ця комісія матиме завдання після З'їзду, розглянути дотеперішній статут Ради та поробити в ньому потрібні зміни. Головно йдеться про доцільність вдержування Ради, як збору правних членів—організацій. Цій концепції протиставиться можлива думка про переформування її на базі особистого членства. Ці завдання мала вже статутова комісія, вибрана на попередньому з'їзді в Торонто, одначе, через недугу та смерть свого голови бл. п. ред. Хом'яка не змогла їх виконати. До резолюційної комісії ввійшли Я. Сиваник та о. митрат Івашко д-р М. Гладишевський. Протокол із попереднього з'їзду вже не зміг відчитати його секретар інж. В. Мороз, тому відчитав його сам о. голова Р. Ганкевич. Протокол прийнято без змін.

Голова РУГО о. митр. Р. Ганкевич сполучив свій звіт із діяльности в минулій каденції зі звітами секретаря, скарбника та пресового референта Ради, які не змогли прибути зі сходу Канади та передали свої звіти на письмі. Одною із найважливіших справ минулої канденції було старання про прийняття РУГО в члени Комітету Українців Канади, чому не противиться статут КУК, одже одче, зайшли тут деякі інші непередбачені трудноці, так що справи прийняття досі не вдалося полагодити позитивно.

Про діяльність відділів звітували: М. Бойчук із Саскатуну, мгр Г. Якимечко із Едмонтону, С. Пастернак із Монтреалу, С. Ямнюк із Вінніпеґу. Передано на письмі звіти із Гамілтону, Торонто Ванкуверу та від представництва в Лондоні.

В дискусії над звітами звернено окрему увагу на потребу й можливості якнайдалі йдучої координації діяльности РУГО із Товариством „Свята Софія". Цьому Товариству доручив бл. п. Патріярх Йосиф матеріяльну опіку на патріяршими надбаннями, завдання, що його в минулому частинно виконували патріярхальні товариства. А всяке подвійне виконування тих самих завдань принесло б тільки зайву витрату сил та часу, яких нема надто багато нівкого. Для успішної співпраці треба ще узгіднити ряд статутових і організаційних питань.

На пропозицію голови Провірної комісії мгра Г. Якимечка уділено одноголосно абсолюторію уступаючій Управі РУГО та приступлено до вибору нової Управи. За проєктом Номінаційної комісії, вибрано одноголосно нову Управу. Головою переобрано о. митр. Р. Ганкевича, заступниками обрано: інж. Р. Стахова, ред. В. Дідюка, інж. М. Барабаша, С. Пастернака; секратарем — мгра П. Копачівського, касиром інж. К. Бриковича, членами Управи — д-ра М. Марунчака, інж. Я. Савку, мгр Л. Щур, мгра Г. Якимечка, М. Балей та М. Бойчука. До Провірної комісії ввійшли: мгр Г. Порохівник, Я. Сиваник та М. Гладишевський.

Переобраний голова РУГО, о. митр. Р. Ганкевич, подякував за довір'я й вибір. Зазначив, що праця його важка й невдячна, одначе, обіцяв робити й надалі все, що в його силах, щоб вдержувати живою й діючою ідею завершення нашої Української Помісної Католицької Церкви патріяршим устроєм. Недалека річниця Тисячоліття Християнства України сповняє нас надіями в цьому напрямі.

Після обідової перерви присутні прослухали доповідь мгра Г. Якимечка про ролю братства у житті Української Церкви, інж. В. Колодчина про акції Українського Патріярхального Світового Об'єднання на допомогу оборонцям Української Католицької Церкви в Україні, та Л. Храпливої—Щур про подвижників УКЦеркви в сучасній Україні та наше відношення до них. Останню доповідь відчитав, замість неприсутньої прелеґентки, о. Р. Ганкевич.

В усіх доповідях підкреслено єдність наших змагань впродовж історії: змагань за релігійні та національні права, а рівночасно і сьогоднішню співзвучність змагань Української Підпільної Католицької Церкви на батьківщині та наших змагань у діяспорі. Зокрема голова УПСО інж. В. Колодчин звітував про незвичайно широкозакроєну та успішну акцію інформації рішаючих чинників північно-американського світу про долю нашої Церкви під большевиками та героїчний шлях її модерного ісповідника Йосифа Тереллі.

З'їзд закінчено, згідно зі звичаєм, молитвою. При нагоді З'їзду провід УПСО та РУГО Канади відбув зустрічі-авдієнції із Патріярхом Мирославом Іваном, який прибув на закінчення З'їзду Католицьких Організацій, як теж із Митрополитом Канади, Владикою Максимом Германюком та Епархом Саскатуну Владикою Василем Філевичем.

У своїх резолюціях учасники П'ятого з'їзду РУГО висловлюють подяку Папі Іванові Павлові II за його увагу до УПКЦеркви, за прихильність до св. п. Патріярха Йосифа, за піднесення до сану Кардинала його наслідника Патріярха Мирослава Івана Любачівського та за відновлення інституції Єпископальних Синодів УКЦ. З'їзд вітає Патріярха Мирослава Любачівського та підтримує його старання про завершення структури УКЦеркви патріяршим устроєм. З'їзд клонить голови, у 40-річчя горезвісного Львівського собору, перед духовною величчю сподвижників переслідуваної УКЦ в Україні. Закликає наших ієрархів відстояти право висвячувати жонатих священиків, яке запевнене нашій Церкві в Берестейській Унії. Підтримує та доручає всім членам Ради підтримувати старання, щоб Тисячоліття Християнства Руси—України відсвяткувала вся українська спільнота в діяспорі соборно. Висловлює співчуття братам і сестрам нашим на Україні, які потерпіли від нуклеарної катастрофи в Чорнобилі; закликає все членство пожвавити діяльність та старання за осягнення Києво—Галицького Патріярхату.

Цим щойно відбутим П'ятим з'їздом Ради Українських Громадських Організацій Канади за Патріярхальний Устрій поставлено, без сумніву, новий милевий стовп на шляху до здійснення ідей Патріярхату Української Католицької Церкви. Безумовно, що як дотеперішній шлях не був легкий, так і в майбутньому легший він не стане. Одначе, треба ствердити наявність гурту людей, що поставили беззастережно своєю метою — здійснення Заповіту Великого Патріярха Йосифа: „Ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Страдної Церкви, ви ж живі існуючі її діти!" І люди ці готові послідовно йти обраним шляхом, який важкий він не був би, в надії, що ряди їх будуть щораз збільшуватися, та що осягнення мети- недалеко. Так дай нам, Боже!

АҐЕНТСТВО ЮНАЙТЕД Пресс Інтернешенел, покликаючись на заяву керівника совєтського державного банку Віктора В. Дємєнцева, інформує, що совєтські громадяни склали досі 700 мільйонів долярів пожертв на фонд Чорнобиля. Не відомо скільки з цих пожертв припадуть для жертв чорнобильської нуклеарної катастрофи, але совєтська преса дуже часто поміщує звідомлення про пожертви на цей фонд і заохочує населення щедро складати свої датки на „чорнобильське конто", з якого, правдоподібно, найбільше скористає держава. Совєтська преса переповнена інформаціями про цю справу і звітами про концерти, футбольні змагання, виступи естрадних оркестр „у фонд Чорнобиля".

ПОЛІЦІЯ В ІНДІЇ ЗААРЕШТУВАЛА групу сікхів, яким закидають бвивство принаймні 50 осіб, в тому числі 14 гіндусів у переловленому автобусі. До цієї терористичної групи, яку поліції вдалося зневтралізувати, належало 21 сікхів, якими керував колишній військовик Тарсем Саг Кугар.

Постулят...

(Закінчення зі стор. 2)

заслуговують на увагу. Можливо, що такий великий матеріял про сконцентроване культурне, економічне й громадсько-політичне життя нашого Львова відстрашує евентуальних авторів від Збірника, який повинен стати завершенням реґіональних збірників галицької вітки України.

У зв'язку з недалекими Загальними зборами НТШ в Ню Йорку до речі буде висунути постулят до Управи й голови Комісії реґіональних дослідів і публікацій, щоб (не зараз, а вже!) приступили до негайної підготови Збірника Львова чи Львівщини. Було б ідеально, коли б Збірник появився під кінець ювілейного 1988 року як одне з видань, пов'язаних з нашим тисячоліттям. При справній організації діла така річ не є неможливою. Треба спішитися, поки ще живуть наочні свідки й учасники львівського життя. Тому до діла, щоб залишити майбутнім нашим поколінням духовий заповіт українського Львова — незатерті сліди патріотичної столиці Галицької Землі.

На марґінесі: було б добре, щоб аналогічні реґіональні збірники появилися із земель Центральної України. Наша Академія (УВАН у Ню Йорку) зробила в тому напрямі добрий початок, організуючи виклади в 125-тиття академічних традицій Києва, що їх заплановано видати окремою публікацією. Це монографічні нариси про діячів української науки на київському ґрунті. Збірник Львова й публікація про наукове життя Києва творили б гармонійну синтезу видань з нагоди великого Ювілею нашого Тисячоліття.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в понеділок, 4-го серпня 1986 р. відійшов несподівано у Вічність,
на 75-му році трудолюбимого життя
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п. інж.

ЕВГЕН ТЕОДОР КАРПЯК

уроджений в Угринові, Сокальського повіту, Галичина

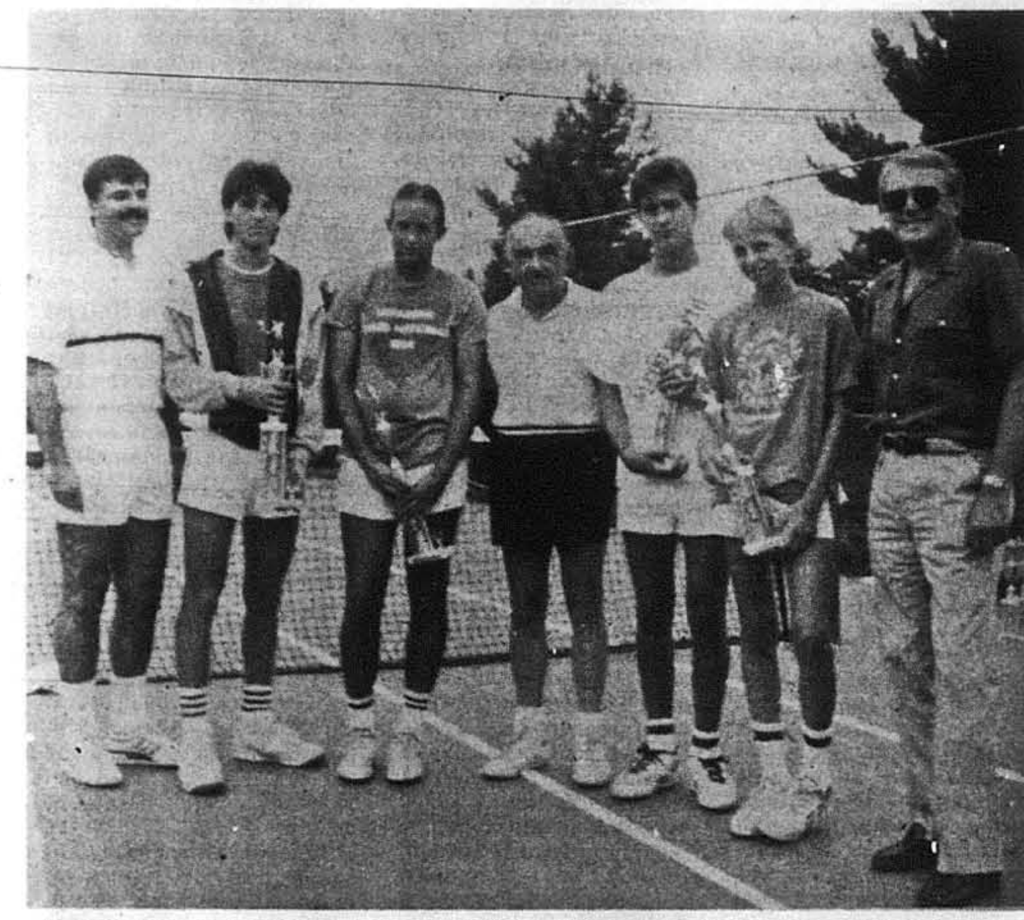
ПОХОРОННІ відправи відбулися в суботу, 9-го серпня 1986 року з церкви св. Константина у Міннеаполіс на цвинтар „Воскресення" у Ст. Павлі.

У глибокому смутку:

ОЛЕНА — дружина
Сестра — ОЛЕНА ЛИСКО і її діти:
Світляна Недільська з мужем Володимиром і Родиною
Д-р Дарко Лиско з дружиною Мартою і Родиною
Братова — МИРОСЛАВА і її діти:
Д-р Роберт Карпяк з дружиною Вікторією і Родиною
Реня Іванчук з мужем мґр Хризантом і Родиною
Шваґер — Інж. РОМАН СМУЛКА з дружиною Ольгою і їх діти:
Д-р Роман, Христина і Люба Смулки
Братанки — КВІТКА з донею Танею
МАРТА АНДЕРСОН з мужем Вейном і їх діти:
Антоній і Мая Андерсон.
Кузинки — Лена Карпяк-Бенцаль
Лена Смулка і її діти:
Віра Лацик з Родиною
Оксана Кіпа з мужем д-р Албертом і Родиною
Інж. Ірена Кашубинська
Стефанія Цеґельська з мужем Романом і Родиною
Нюня Левицька з мужем Зеновієм і Родиною
Льоня Гальська з мужем Петром і Родиною
Ірена Ріпецька з Родиною
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні.

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

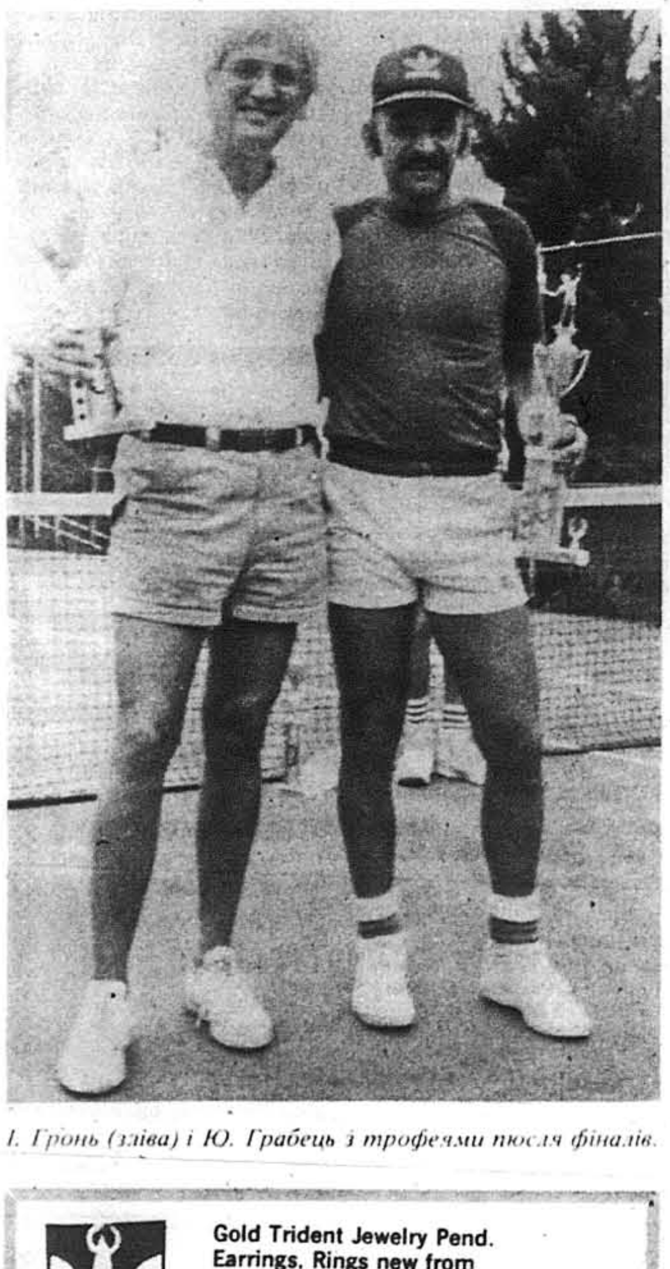
В. Манько і Е. Олинець оборонили свій примат у подвійних іграх

Фіналісти після вручення нагород (зліва): О. Попович, Е. Олинець, В. Манько, інж. Р. Ракочий, Е. Матківський, Д. Матківський і д-р З. Матківський.

Учасники змагань мішаних пар отримали нагороди від інж. Р. Ракочого (перший зліва) і д-ра З. Матківського (перший справ). Змагуни і змагунки (зліва): Ю. Грабець, В. Грабець, О. Попович, А. Ракоча-Крушельницька, А. Захарій і Ю. Попель.

І. Гронь (зліва) і Ю. Грабець з трофеями після фіналів.

Союзівка. — Василь Манько і Евген Олинець, обидва визначні молоді тенісисти і члени УСО „Тризуб" у Філядельфії, другий рік підряд здобули перше місце в тенісовому турнірі подвійних ігор, що відбувся на цій оселі УНСоюзу в суботу і неділю, 9-го і 10-го серпня ц.р.

У фіналі пара Манько-Олинець перемогла юнаків-кузенів Еріка Матківського і Данилка Матківського вислідом 6-2, 6-3. Ці останні добились гарної перемоги у півфіналі, в якому вони елімінували братів Дениса і Корнила Чорніїв 6-7 (3-7) 6-3, 6-3.

У другому півфіналі Манько-Олинець перемогли пару д-ра Зенона Матківського і Зенона Снилика 6-2, 6-3.

У групі переможених, тобто пар з одною програною Ігор Гронь і Юрій Грабець перемогли у фіналі Юрія Цікала і Івася Луцького вислідом 6-4, 6-4.

У групі трьох мішаних пар, які грали кожна з кожною перше місце здобули Арета Ракоча- Крушельницька і Олесь Попович, друге — Арета Захарій і Юрій Попель, а третє — подружжя Віра і Юрій Грабці.

Турнір перевів інж. Роман Ракочий, ст., з допомогою З. Снилика. Нагороди, уфундовані Союзівкою, вручили фіналістам інж. Р. Ракочий, ст., д-р З. Матківський і О. Попович.

Наступний турнір на Союзівці — це великі крайові змагання за першенства УСЦАК під час вікенду з нагоди Дня Праці.

Завдання...

(Закінчення зі стор. 1)

літніх місяців, коли важко зібрати чисельних членів на засідання, Президія Ділового Комітету виконує різні завдання у підготові дальшої праці. І так між іншим дійшли вони до порозуміння з бібліотекою в Домі Української Культури у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., щоб там зібрати всі матеріяли, друки, українську і чужу пресу, що пише про 1000-річчя. Заплянована також видати окрему брошуру з інформаціями, як і доложити всіх старань, щоб з кінцем літа постали чисельні відділи Крайового Комітету.

Щодо конкретних і вже затверджених плянів святкувань, д-р Ю. Солтис і інж. В. Вишневський розповідають про всенаціональні святкування, які вілбудуться у Вашінгтоні впродовж кількох днів у серпні 1988 року, конкретно від 7-го до 14-го серпня. На цей час вже зарезервований Кеннеді Центр і заохочується наших громадян на цей самий час резервувати вже тепер для себе і родини приміщення та поєднати святкування з вакаціями.

Провідники Ділового Комітету вияснють, що згідно з твердженнями істориків день 14-го серпня вважається справжньою датою хрищення, а крім того це пора, в якій можна здобути увагу масових засобів інформації і можна здобути відповідну кількість місця в столиці.

Незалежно від цих святкувань у столиці країни, Діловий Комітет заохочує до святкувань у різних містах, відповідно до сил і спроможностей.

Найважливіше однак у всіх плянуваннях цих вийняткових українських святкуваннях є позитивний підхід до них цілого громадянства і ясне з'ясування їх цілі.

Нашою ціллю — каже д-р Ю. Солтис — є ширити нашу правду і не тратити енергії на полеміку, для доказання, що ми є правними спадкоємцями 1000-річчя. Діялог не тільки є зайвим, але також являється абсурдом, коли подумати, що атеїстичний совєтський уряд намагається втручатися в релігійні справи. Святкування 1000-річчя — це сповнення нашого обов'язку для нашого народу, тимбільше, що рідним в Україні заборонено виявляти будь-які релігійні чи національні почування. Ми не можемо — уважає Ю. Солтис — прогайнувати нагоди, яка трапляється раз на 1000 років. Тому треба нам соборно, гідно і величаво відзначити цю річницю тут у вільному світі, а це буде напевно записане в історії вільної колись України. Історія накинула на нас цей обов'язок говорити в імені цілого нашого народу, в імені предків та в імені тих, що прийдуть нам на зміну. Не можемо і не маємо права прогавити такої нагоди.

Тому саме провід Ділового Комітету закликає громадянство, не зважаючи на деякі відосередні сили, які, як завжди, мусять в громаді бути, включитися як найскорше в Крайовий Комітет для відзначення 1000-річчя Християнства України, допомагати у творенні його місцевих відділів і доложити всіх старань, щоб ці святкування, вілбулися якнайкраще.

З таким глибоким переконанням висловлює свій погляд енергійний голова Ділового Комітету д-р Ю. Солтис в надії, що цей його запал захопить цілу українську спільноту в ЗСА.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбулося відкриття 17-ої спортової школи УСВТ „Чорноморська Січ"

Ґлен Спей, Н. Й.—Згідно з традицією, тут відбулося офіційне відкриття чотиритижневої Спортової Школи, що її успішно проводить на оселі УБСоюзу „Верховина" УСВТ „Ч. Січ". Як і в минулих роках, цьогорічний вишкіл проходитиме для юнацтва у віці від 6-ти до 16-ти років життя на протязі чотирьох сесій. В цьогорічному вишколі беруть участь теж новачки і новаки у віці нижче шести років. Ці учасники новоорганізованого „Січового Спортового Садочка" мають окрему вишкільну програму, достосовану до їх віку.

В першій однотижневій сесії таборує коло 60-ть учасників, інструкторів і членів команди. В чергович трьох сесіях прибудуть нові учасники з різних міст ЗСА. Програму офіційного відкриття Спортової Школи провів голова УСВТ „Ч. Січ" і керівник перших двох сесій вишколу М. Стебельський. Привітавши юнацтво, присутніх батьків і гостей, голова поінформував учасників про основні правила і закони таборування та представив добірний склад інструкторів, опікунів і управи. Інструкторським складом завідуватиме в перших двох сесіях Ігор Чупенко, відомий професійний тренер в Україні, у сучасну пору тренер університету Ферлі Дікінсон в Ню Джерзі.

В кінцевих двох сесіях цю позицію перейме д-р Остап Стромецький, професор слов'янських мов і тренер дружини копаного м'яча університету Гантсвіл, Алабама. Учителькою учасників „Січового Спортового Садочка" є Ірина Гошовська, досвідчена виховниця українського юнацтва. Медичною опікою завідує довголітня активістка Спортової Школи „Ч. Січі" Марійка Бокало.

На закінчення програми відкриття учасників вітали Іван Олексин, голова УБСоюзу, і найвизначніший член-меценат та добродій для української молоді, власник Голідей Ін в Самервіллі, Ню Джерзі, Микола Бойчук.

ВИШКІЛЬНІ ПРОГРАМИ

Підготовані, заавансовані вишкільні програми почалися в понеділок, а закінчаться у суботу, 23-го серпня ц. р., спільним бенкетом, в часі якого відбудуться: попис самодіяльних гуртків з піснями, деклямаціями і монологами, вивченими в часі перебування у Спортовій Школі. Учасникам з найбільшими осягами у вишколі в поодиноких спортових ділянках будуть вручені пам'яткові трофеї.

Кожноденні програми вишколу починаються вранці о год. 7-ій, коли учасники встають, а вже 10-ть хвилин пізніше—ранковий пробіг поміж деревами і квітниками парку „Верховини". Після цього—спортова руханка, подаються денні інструкції, відбувається молитва, щоденна присяга і піднесення прапорів. Усі йдуть на сніданок. Після сніданку слідує впорядкування ліжок і приміщення, проходить інспекція, о год. 9-ій учасники приходять на збірку, з якої розходяться із своїми інструкторами на вишкільні лекції.

Перед полуднем усі ідуть купатися до басейну, потім слідує обід, відпочинок. Теоритичні і практичні лекції продовжуються від год. 2-ої з короткою перервою для відсвіження овочевими соками. Перед вечерею усі знову йдуть до басейну купатися. Після вечері і відпочинку відбуваються лігові ігри дружин в копаному м'ячі, відбиванці і тенісі.

Після змагань учасники дістають молочний напиток з тісточками, ідуть на збірку, на якій керівник і технічний директор проголошують підсумки цілоденно вишкільної програми. Проголошують найкращих в науці та поведінці і викликують їх до зняття прапорів. Після відспівання молитви „Боже Великий" усі учасники ідуть до великої залі, де висвітлюються спортові, виховні, розвагові і пригодницькі фільми. Раз у тижні відбуваються популярні серед учасників ватри, під час яких поодинокі самодіяльні гуртки виконують вивчені в таборі спортові і національні пісні, веселі забави, монологи. В окремих тижнях відбуваються зустрічі, змагання в основному в копаному м'ячі з дружинами сусідніх американських таборів.

У Спортовій Школі, як свого часу писав покійний письменник Іван Смолій, українська молодь виховується теж духово, бож це дуже корисна спортово-виховна інституція, яка доповнює надзвичайно успішно мережу наших численних таборів, які теж корисно працюють над вихованням нашої молоді, але в інших ділянках.

УСВТ „Ч. СІЧ"—КЛАРКСТАВН С. К. 0 : 1

У другій рунді змагань турніру Д. А. Б., що відбулися в п'ятницю, 25-го липня ц. р., „Ч. Січ" зазнала поразки з німецьким клюбом Кларкставн з Ню Йорку, мінімальним вислідом—0 : 1. Як і в попередній зустрічі з Берґен Кікерс, „Січовики" володіли ініціятивою в грі, мали добрі можливості для здобуття ґолів, але й цим разом не дописали наші змагуни нападу, які не зуміли влучити м'ячем в сітку воріт суперника. До перерви вислід залишився 0 : 0. Свого єдиного ґоля зустрічі німці здобули в 50-ій хвилині після контроверсійного автового викиду м'яча, коли суддя помилково дозволив повторити викид після першого невдалого змагунові німців, що мало бути навпаки. Після цього припадкового ґоля наша дружина створила кілька критичних ситуацій в підворітні Кларкставн, але, як вже згадано, завели наші змагуни нападу.

В інших змаганнях „А" Дивізії Берґен Кікерс переміг Юніон Лянцерс—4 : 1, і таким чином зайняв позицію лідера. „Ч. Січ" під сучасну пору займає третє місце і має ще залеглі змагання з Юніон Лянцерс. Вислід цих змагань остаточно вирішить чи „Ч. Січ" ввійде до фінальної рунди ігор цього турніру.

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, Ромійо, Сабрій, Брієнза, Торій, А. Бакун, Чижович, Б. Бакун, Василак, Каміка, Салим, Сирчвел. Провідник В. Бакун.

(от)

ПОДІЇ В ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКІЙ Республіці з кожним днем погіршуються, а відносини між урядом білої меншости і чорним та кольоровим населенням набирають небезпечного звороту. Африканський національний союз, центр якого знаходиться поза кордонами ПАР, зокрема в Замбії, майже повністю інфільтрований комуністами і про це знають західні демократичні держави. Президент Роналд Реґен погодився, щоб у справі ліквідації політики апартеїду і злагіднення відносин між білими і чорними африканцями відбути конференцію західніх країн, особливо тих, які не зацікавлені у розпалені громадянської війни, до чого змагає комуно-московська імперія і її сателіти, а тільки шукають позитивної розв'язки для задоволення усіх. Під час пресової конференції в Чикаґо, Р. Реґен категорично виступив проти поширення економічних санкцій проти ПАР.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА СЕНИК, член УНС Відд. 107-го ім. Івана Хрестителя в Геммонд, Індіяна, помер 17-го квітня 1986 року на 63-му році життя. Нар. 1922 року в селі Бобрівники, Зах. Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Катерину з дочками: Пауля і Марця.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Ванджула, секр.

МИХАЙЛО ЯКИМІВ, член УНС Відд. 214-го Т-ва УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж., помер 9-го квітня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Євгена і дочок Наталку та Юлію. Похорон відбувся 12-го квітня 1986 року на цвинтарі Інтернеменг Голлівуд в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Твардовська, секр.

ІРЕНА ЛОЗИНСЬКА, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па., померла 17-го лютого 1986 року на 60-му році життя. Нар. 6-го травня 1925 року в селі Зашків — Львів на Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Олексу. Похорон відбувся 17-го лютого 1986 року на цвинтарі Овкленд у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

О. Бабич, секр.

АННА КРИВИЦЬКА, член УНС Відд. 20-го Т-ва „Згода" в Воррені, Миш., померла 2-го березня 1986 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку доньок Ольгу Ґулавську і Марію Сварек, сина Михайла. Похорон відбувся 5-го березня 1986 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АНТОНІЯ САРАХМАН, член УНС Відд. 112-го ім. Св. Марії у Пармі, Огайо, померла 29-го січня 1986 року на 91-му році життя. Нар. 30-го січня 1894 року в Галичині. Членом УНС Стала 1930 року. Залишила у смутку доньок Анну Микулин і Марію Сітек, синів Андрія і Івана. Похорон відбувся 31-го січня 1986 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Капраль, секр.

ІВАН КАЛЬНИЧЕНКО, член УНС Відд. 175-го ім. св. Миколая в Дітройті, Миш., помер 2-го березня 1986 року на 81-му році життя. Народився 1906 році життя. Нар. 1906 р. в Україні. Залишив у смутку дружину Марію, сина Левка і двоє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Базюк, секр.

ЕВСТАХІЙ — СТАНІСЛАВ МАКАРУХА, член УНС Відд. 423-го Т-ва ім. Євгена Коновальця в Чикаго, Ілл., помер 19-го січня 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1902 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку кузина Антоні Дигдало. Похорон відбувся 21-го січня 1986 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ю. Назаревич, секр.

ВОЛОДИМИР КОКОРУДЗ, член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ" у Джансон Сити, Н.Й., помер 26-го лютого 1986 року на 69-му році життя. Нар. 1916 року в Кракові, Польща. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Меланію, доньку Марту Левицьку з мужем Борисом та дітьми; маму Юстину; сестер Ірину і Ольгу з родинами. Похорон відбувся 1-го березня 1986 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Бараник, секр.

НАТАЛІЯ ХОМАНЧУК, член УНС Відд. 5-го ім. св. Миколая в Асторії, Н.Й., померла 2-го березня 1986 року. Нар. в Ценеві, Україна. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку мужа Миколу, синів: Романа з дружиною Вірою і дітьми Анастазією і Ромчиком, сина Ярослава з дружиною Патрисею і донечкою Стефанією, брата Василя, шваґра Івана, шваґрову Катю Борисенко і кузинку Ірену. Похорон відбувся 5-го березня 1986 року на цвинтарі св. Духа у Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

МАРІЯ ЛЕНЬО, член УНС Відд. 173-го Б-ва св. Володимира в Вілмінґтоні, Дел., померла 5-го березня 1986 року на 79-му році життя. Нар. 1906 року в Ямні Долішній, пов. Доброміль, Україна. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку мужа Йосифа. Похорон відбувся 8-го березня 1986 року на цвинтарі Усіх Святих у Вілмінґтоні, Дел.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Щерба, секр.